

Forretninger angaaer, antager jeg altsaa for Fremtiden vil og maa og helst ogsaa bør op-
 høre. Men jeg kan da ikke tilbageholde den
 Ytring, at jeg haaber, at man, naar man
 fratager Sognefogden alle eller de fleste af
 hans Forretninger og Bestillinger, saa ogsaa
 snart vil komme til at indbringe den Løn, som
 han for Tiden oppebærer, i alt Fald som com-
 munal Løn; jeg føler mig imidlertid i saa
 Henseende fuldkomment beroliget ved, hvad
 den ærede Minister derom har udtalt i det
 andet Thing. Der er saaledes nogle Udtalelser
 fra begge de to foregaaende ærede Talere
 (Haffner og Mourier-Petersen), som jeg alde-
 les tiltræder, angaaende den Bestemmelse i §
 45, hvorefter der skal tilstaaes Amtsraadsmed-
 lemmerne Befordringsgodtgjørelse for deres
 Rejser til selve Amtsraads møderne. Dette finder
 jeg ikke rigtigt, medens jeg derimod ganske kan
 slutte mig til Paragraphens andet Stykke.
 Ogsaa jeg troer, at det vil være meget urigtigt
 og uheldigt at gaae ind paa Noget som helst,
 der gaaer ud paa en Godtgjørelse eller Erstat-
 ning for de Byrder, der følge af Udfø-
 relsen af kommunale Ombud, men des-
 uagtet kan jeg dog meget godt og vil jeg
 gjerne gaae ind paa, at Medlemmerne af
 Amtsraadene faae Rejsegodtgjørelse for det
 Arbejde, der udføres udenfor selve Møderne,
 eller rettere for de Rejser, der foretages uden-
 for selve Møderne. Jeg er endogsaa vis paa,
 at det vil blive til Fordeel for Forretninger-
 nes fuldstændigere og fuldkomnere Udførelse, at
 det ikke skal medføre nogen stor Bekostning for
 Amtsraadsmedlemmerne at rejse til de forskjel-
 lige Steder, hvor det er nødvendigt, at de
 personligt gibe Møde for at see Forholdene
 paa selve Stedet. At de herfor erholde en
 Rejsegodtgjørelse, finder jeg aldeles rigtigt og
 naturligt, og jeg er overbevist om, at det vil
 have en heldig Indflydelse paa Sagernes Gang.
 Man er nu ofte tilbøjelig til, af Begvemmel-
 lighedshensyn og for at ssaane Medlemmerne
 for lange Rejser, kun at tage de Medlemmer
 til slige Hverv, der boe i Nærheden og man
 er endnu mere tilbøjelig til aldeles at unblade
 Rejserne for at fritage Medlemmerne for den
 deraf flydende Byrde. — Med Hensyn til
 Bestemmelsen i § 49 om Fordelingen af et

vist Beløb til Amtsrepartitionsfonden paa
 Communerne, da maa jeg tilstaae, at heller
 ikke jeg ønsker denne Fordeling foretaget paa
 den Maade, som er fastsat i Lovforslaget, men
 jeg har dog paa den anden Side ikke saa stor
 Frygt for denne Bestemmelse, som den sidste
 ærede Taler udtalte. Da det nemlig er over-
 ladet til Amtsraadene selv at tage Bestemmelse
 om, hvorvidt de ville anvende denne Fordeling,
 ville i alt Fald kun meget faa af Amtsraadene
 søge at komme ind paa en Fordelingsmaade,
 hvis Udførelse de selv maae indsee er tvivlsom
 baade for deres eget Vedkommende og for deres
 Vedkommende, der skulle udrede Beløbet. Som
 Bestemmelsen nu staaer, er der saaledes vistnok
 kun ringe Fare forbunden med den. Imidler-
 tid saa jeg dog hellere, at der var fastsat, at
 der kun skulde finde Fordeling paa Hartkornet
 Sted, indtil man kunde faae nye kommunale
 Bestatningslove, og derved faae bestemt fastsat,
 hvorledes Fordelingsmaaden skulde være i Frem-
 tiden, og hvorledes Beløbene skulde udredes.

W. Petersen: Skjøndt jeg ogsaa for
 mit Vedkommende kan være enig med flere af
 de Ytringer, som ere saaldes fra de Medlem-
 mer, som allerede have haft Ordet, og navnlig
 da om den uheldige Stilling, hvori Sogne-
 præsten vil komme ved Bestemmelsen i Lov-
 forslaget § 16, skal jeg dog afholde mig fra
 særligt at omtale de Bestemmelser, som specielt
 angaae Landet, idet jeg erkjender, at jeg ikke
 er nogt nok kjendt med Forholdene der, til at
 jeg tør yttre mig saa bestemt derom, som de
 Herre her kunne, der kjende disse Forhold
 langt bedre end jeg. De Bemærkninger, som
 jeg vil tillade mig at gjøre, skulle derfor dreie
 sig om ganske almindelige Ting, om Ting, der
 saa at sige angaae alle Communer, og som alt-
 saa ogsaa tildeels angaae Kjøbstadcommunerne,
 skjøndt de i nærværende Lovforslag kun ere
 fastsatte for Landcommunerne. — Jeg kommer
 først til § 3, i hvis 4de Passus der er
 givet en Domicilbestemmelse, idet der staaer:
 „Valgbar er Enhver, der kan vælges til Folke-
 thinget, naar han tillige paa den Tid, Valget
 foregaaer, har havt Bopæl i Communen i eet
 Aar.“ Nu vil det jo efter de Forhandlinger,
 der for et Par Dage siden fandt Sted her om